

Μην πυροβολείτε (άλλο) τους πολιτικούς

Πάσχος Μανδραβέλης

A λήθεια! Αν όλοι οι πολιτικοί είναι χάλια και δεν προσφέρουν καμιά προοπτική, τότε γιατί να μην πάρουμε κι εμείς τις μολότοφ; Αν εμείς οι μεγάλοι θεωρούμε τόσο απαξιωμένη την πολιτική, γιατί τα παιδιά να μην καταλήξουν στο μηδενισμό και γιατί να μην σπάνε ανεξέλεγκτα τις βιτρίνες; Αν όλοι είναι ίδιοι, γιατί να μην προσφύγουμε στην «επαναστατική βία» για να αλλάξουμε ριζικά τα πράγματα;

Υπάρχει μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα απελπισίας. Δεν προέρχεται απ' όσους βγήκαν στους δρόμους. Πηγάζει από εμάς, τους μεγαλύτερους, που με κάθε ευκαιρία βλέπουμε το τέλος του κόσμου. Έχει να κάνει με μία αριστερή τελεολογία που γίνεται αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Την διακινούν ρηκά κι απελπισμένα για λίγη τηλεθέαση μέσα. Αυτά που διαρκώς ασχολούνται με το lifestyle της πολιτικής και κατόπιν γκρινιάζουν για την απουσία της. Την διαχέουν καλοπληρωμένοι star, οι οποίοι (όπως ορθά έγραψε ο Κωνσταντίνος Ζούλας στην *Καθημερινή*, 11/12/2008) πηγαίνουν στο στούντιο συνοδευόμενοι από τρεις αστυνομικούς για να καταγγείλουν την έλλειψη αστυνόμευσης στις γειτονιές.

Στην κατάσταση που φτάσαμε ουδείς είναι αθώος. Ειδικά οι γυαλιστεροί της τηλεόρασης. Το να φορτώνουμε, όμως, όλη την ενοχή στους πολιτικούς δεν είναι απλώς άπθες. Είναι και αντιπαραγωγικό. Σπέρνει απελπισία. Ακόμη κι αν έχουμε τους χειρότερους πολιτικούς, η πολιτική είναι το μόνο που έχουμε. Και οι διαδικασίες της πολιτι-

